

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2015/637 IRÁNYELVE

(2015. április 20.)

a harmadik országokban képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmét elősegítő koordinációs és együttműködési intézkedésekről és a 95/553/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 23. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az uniós polgárság a tagállamok állampolgárainak alapvető jogállása. Az uniós polgárokat megillető egyik jog – az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 20. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján – az, hogy olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, bármely másik tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét jogosultak igénybe venni, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.
- (2) A Lisszaboni Szerződés megerősítette az uniós polgárság jogállását és a hozzá kapcsolódó jogokat. Az EUMSZ 23. cikke rendelkezik a képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelmének megkönnyítéséhez szükséges koordinációs és együttműködési intézkedéseket megállapító irányelvek elfogadásáról.
- (3) Az Unió többek között a szolidaritás, a megkülönböztetésmentesség és az emberi jogok tiszteletben tartásának értékein alapul; a tágabb világgal fenntartott kapcsolataiban az Uniónak érvényre kell juttatnia az általa vallott értékeket, és hozzá kell járulnia az uniós polgárok védelméhez. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 46. cikkében rögzített azon alapjog, miszerint a képvisellel nem rendelkező uniós polgárok ugyanolyan feltételekkel jogosultak igénybe venni bármely másik tagállam konzuli védelmét, mint annak állampolgárai, az európai szolidaritás kifejeződése. Ez az alapjog külső dimenzióval ruhazza fel az uniós polgárság intézményét, és erősíti az Unió identitását a harmadik országokban.
- (4) Ezen irányelv célja a képvisellel nem rendelkező polgárok konzuli védelmének előmozdításához szükséges együttműködési és koordinációs intézkedések megállapítása. Ezeknek az intézkedéseknek növelniük kell a jobbiztonságot, valamint a konzuli hatóságok közötti hatékony együttműködést és szolidaritást.
- (5) Az EUMSZ 20. cikke (2) bekezdésének c) pontja és az EUMSZ 23. cikke értelmében a tagállamoknak ugyanolyan feltételek mellett kell konzuli védelmet nyújtaniuk a képvisellel nem rendelkező polgárok számára, mint saját állampolgáraik számára. Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon hatáskörét, miszerint maguk határozzák meg az állampolgáraiknak nyújtandó védelem körét.
- (6) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok és a harmadik országok közötti konzuli kapcsolatokat, különösen nem érinti a nemzetközi szokásjogból és az olyan nemzetközi megállapodásokból – mindenekelőtt a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24-i bécsi egyezményből (a továbbiakban: bécsi egyezmény) – eredő jogait és

⁽¹⁾ A 2012. október 25-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

kötelezettségeiket, amelyeket a tagállamok az uniós joggal összhangban alkalmaznak. A bécsi egyezmény 8. cikke értelmében a tagállamok – megfelelő értesítést követően – más tagállam nevében is nyújthatnak konzuli védelmet, kivéve, ha ezt az érintett harmadik ország ellenzi. Nehézségek különösen akkor fordulhatnak elő, ha az uniós polgár a fogadó harmadik országnak is állampolgára. A tagállamoknak – a helyi konzuli együttműködés segítségével – meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy harmadik országokban bármilyen esetben konzuli védelmet nyújthassanak más tagállamok nevében.

- (7) Olyan esetben, amikor képvisellel nem rendelkező polgárok védelemre szorulnak egy harmadik országban, hatékony együttműködésre és koordinációra van szükség. A harmadik országban jelen lévő és segítséget nyújtó tagállamnak és a polgár állampolgársága szerinti tagállamnak szorosan együtt kell működni. A képvisellel nem rendelkező polgárok esetében a helyi konzuli együttműködés összetettebb lehet, mivel a helyszínen nem képviselt hatóságokkal – adott esetben például az illetékes nagykövetségekkel vagy konzulátusokkal – való koordinációt igényel. A polgár saját tagállama nagykövetségének vagy konzulátusának hiányával járó rést világos és stabil szabályrendszer kialakításával kell orvosolni. A hatékony védelem biztosítása érdekében pontosítani kell a már létező intézkedéseket is.
- (8) Az uniós polgárok akkor tekintendők képvisellel nem rendelkező polgárnak egy adott harmadik országban, ha az állampolgárságuk szerinti tagállam ott nem rendelkezik nagykövetséggel, konzulátussal vagy tiszteletbeli konzullal. Az uniós polgárok abban az esetben is képvisellel nem rendelkező polgárnak tekintendők, ha a helyszínen működő nagykövetség, konzulátus vagy tiszteletbeli konzul az adott esetben valamilyen oknál fogva nem képes azt a védelmet nyújtani az érintett személy számára, amelyre az a nemzeti jog vagy gyakorlat alapján egyébként jogosult lenne. A nagykövetségeknek és a konzulátusoknak tájékoztatniuk kell egymást minden olyan rendkívüli körülményről, amely ideiglenesen befolyásolhatja őket abban, hogy megfelelő konzuli védelmet nyújtsanak. A megközelíthetőség és a közelség szempontjait is figyelembe kell venni: ha például egy uniós polgár konzuli védelemért folyamodik egy másik tagállam nagykövetségéhez vagy konzulátusához, nem irányítható át a saját állampolgárságának megfelelő tagállamának nagykövetségéhez, konzulátusához, vagy tiszteletbeli konzulához, ha az oda való biztonságos eljutása – helyi körülményekből vagy az erőforrások hiányából adódóan – nem lehetséges, illetve ha a nagykövetsége, konzulátusa vagy tiszteletbeli konzulja sem tud vele biztonságosan kapcsolatba lépni, és így a polgár nem tudna konzuli védelemben részesülni. A képvisellel hiányának fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az biztosítsa a képvisellel nem rendelkező polgárok azon jogának tényleges érvényesülését, hogy valamilyen másik tagállam nagykövetségétől vagy konzulátusától megkülönböztetéstől mentes módon, az adott eset sajátosságainak figyelembevételével védelemben részesüljenek. Az egynél több tagállam állampolgárságával rendelkező polgárok akkor tekintendők képvisellel nem rendelkező polgárnak, ha egyik állampolgárságuk szerinti tagállamnak sincs képvisellele az adott harmadik országban.
- (9) Előfordulhat olyan eset, hogy az EUMSZ 20. cikke (2) bekezdésének c) pontjában rögzített jog, valamint a Charta 7. cikkében elismert, a magán- és családi élethez való jog tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében – a nemzeti jogra és gyakorlatra is figyelemmel – a segítséget nyújtó tagállamnak védelmet kell biztosítania uniós polgárok harmadik országbeli családtagjai számára, az adott eset körülményeit mérlegelve. Ez az irányelv nem zárja ki, hogy a segítségnyújtást megelőzően folytatandó konzultációk során a segítséget nyújtó tagállam és a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam amikor csak szükséges megállapodjon abban, hogy a segítséget a segítséget nyújtó tagállam joga által előírt vagy gyakorlata szerint megköveteltek túlmutatóan kiterjesztik a képvisellel nem rendelkező uniós polgár harmadik országbeli családtagjaira is, a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam kéréseit, feltéve, hogy az ilyen megállapodás nem ütközik az uniós jog előírásaiba. A konzuli védelemnek lehetnek ugyanakkor olyan formái, mint amilyen például az ideiglenes úti okmányok kiállítása, amelyeket a tagállamoknak nem áll módjában harmadik országbeli családtagok számára nyújtani. Kiskorúaknak nyújtandó segítség esetén a gyermek mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak kell tekinteni a Charta 24. cikkével összhangban és a gyermek jogairól szóló 1989. november 20-i ENSZ-egyezmény rendelkezésének megfelelően.
- (10) A képvisellel nem rendelkező polgárok részére biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy konzuli védelemért folyamodjanak bármely tagállam nagykövetségéhez vagy konzulátusához. Ez azonban nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy gyakorlati megállapodásokat kössenek egymással a képvisellel nem rendelkező polgárokra ezen irányelv alapján nyújtandó konzuli védelemmel kapcsolatos feladatmegosztás céljából. Az efféle megállapodások előnyösek a polgárokra nézve, hiszen lehetővé teszik a hatékony védelem biztosításához szükséges felkészültség javítását. Annak a tagállamnak, amelyhez védelem iránti kérelmet nyújtanak be, minden esetben el kell bírálania, hogy a konkrét ügyben kell-e konzuli védelmet nyújtania, vagy pedig továbbítani lehet-e az ügyet annak a nagykövetségnek vagy konzulátusnak, amely a már hatályos megállapodás értelmében az illetékesként kijelölt hatóság. A tagállamoknak minden ilyen megállapodásról értesíteniük kell a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), és a megállapodásokat a képvisellel nem rendelkező polgárok részére biztosítandó átláthatóság érdekében az Uniónak és a tagállamoknak közzé kell tenniük.
- (11) Ez az irányelv nem akadályozhatja a valamilyen harmadik országban képvisellel nem rendelkező tagállamot abban, hogy konzuli védelemben részesítse állampolgárait, például adott esetben online konzuli szolgáltatás biztosítása révén. A képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy attól a tagállamtól, amelytől az adott polgár konzuli védelmet kér vagy kap, a kérelem, illetve az ügy áthelyezését kérje, hogy saját maga nyújthasson konzuli védelmet. Az áthelyezés nem járhat azzal a következménnyel, hogy a képvisellel nem rendelkező polgár nem részesül konzuli védelemben.

- (12) Bár a tagállamok eltérő hagyományokkal rendelkeznek a tiszteletbeli konzuljaik hatáskörét illetően, általánosságban igaz, hogy a tiszteletbeli konzulok által nyújtott szolgáltatások köre nem egyezik a nagykövetségek vagy konzulátusok által nyújtottak körével. Tekintve, hogy a tiszteletbeli konzulok gyakran önkéntes alapon töltik be ezt a feladatkört, az egyes tagállamokra kell bízni annak eldöntését, hogy ezt az irányelvet alkalmazzák-e a tiszteletbeli konzulokra. A tiszteletbeli konzulok részére elő lehet írni, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok számára – az adott eset körülményeitől függően – konzuli segítséget nyújtsanak.
- (13) A védelem iránti kérelmeket fel kell dolgozni, ha a kérelmező érvényes uniós útlevelet vagy személyazonosító igazolványt tud felmutatni. A konzuli védelemre szoruló, képvisellel nem rendelkező polgárok esetében azonban előfordulhat, hogy nincsenek birtokukban a személyazonosító okmányaik. Az uniós polgárság alapvető jogállása közvetlenül az uniós jogból ered, és a személyazonosító okmányok pusztán rögzítik e tényt. Ezért ha a kérelmező nem tud érvényes személyazonosító okmányokkal szolgálni, lehetőséget kell adni a számára, hogy más módon igazolja a személyazonosságát. Szükség esetén az érintett személy személyazonossága ellenőrizhető az azon tagállam hatóságaival történő konzultáció során, amelyről a kérelmező azt állítja, hogy annak állampolgára. A kérelmező állampolgársága szerinti tagállam hatóságainak a kérelmező kíséretében lévő harmadik országbeli családtago(ka)t illetően is késznek kell lenniük segíteni a segítséget nyújtó tagállamot a személyazonosság és a kérelmezővel való családi kapcsolat meglétének ellenőrzésében.
- (14) Annak megállapítása érdekében, hogy milyen koordinációs és együttműködési intézkedésekre van szükség, pontosan meg kell határozni az ezen irányelv szerinti konzuli védelem hatályát. A képvisellel nem rendelkező polgárok számára nyújtandó konzuli védelem fogalmának ki kell terjednie az olyan tipikus helyzetekben való segítségnyújtásra, amelyekben a tagállamok a saját állampolgáraik részére – az adott eset körülményeitől függően – konzuli védelmet nyújtanak, mint például letartóztatás vagy fogva tartás, súlyos baleset, súlyos betegség vagy haláleset kapcsán, valamint a bajba jutott személyek segítése, hazaszállítása és ideiglenes okmányok kiállítása tekintetében. Mivel a szükséges védelem formája mindig az adott tényleges helyzettől függ, a konzuli védelem nem korlátozódhat az ezen irányelvben konkrétan említett szituációkra.
- (15) Adott esetben kellően tiszteletben kell tartani a polgárok kívánságait, így például azt, hogy értesítsék-e a családtagjaikat vagy más hozzátartozóikat, és ha igen, kiket. Hasonlóképpen, haláleset bekövetkeztekor kellőképpen figyelembe kell venni a legközelebbi hozzátartozók kívánságait az elhunyt polgár földi maradványaival kapcsolatos intézkedéseket illetően. A képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamnak kell gondoskodnia a hozzátartozókkal való kapcsolatfelvételtől.
- (16) A tagállamok hatóságainak szorosan együtt kell működniük és tevékenységüket koordinálniuk kell egymással és az Unióval, mindenekelőtt a Bizottsággal és az EKSZ-szel, a kölcsönös tisztelet és szolidaritás szellemében. A gyors és hatékony együttműködés érdekében a tagállamoknak az EKSZ biztonságos honlapján keresztül (Consular OnLine) folyamatosan frissülő tájékoztatást kell nyújtaniuk a tagállamokban elérhető illetékes kapcsolattartókról.
- (17) Harmadik országokban az Uniót az Unió küldöttségei képviselik, amelyek a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseleteivel szorosan együttműködve hozzájárulnak az uniós polgárok konzuli védelemhez való, az Európai Unióról szóló szerződés 35. cikkében részletesebben meghatározott jogának érvényesítéséhez. Ez az irányelv teljes mértékben elismeri és tovább erősíti azt a munkát, amelyet az EKSZ és az Unió küldöttségei a 2010/427/EU tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ – és elsősorban annak 5. cikke (10) bekezdésének – megfelelően, különösen válsághelyzetekben, végeznek.
- (18) A helyszíni együttműködést illetően tisztázni kell a hatásköröket és valamennyi érintett fél szerepkörét annak érdekében, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok megkapják az őket megillető segítséget, a megkülönböztetésmentesség elvével összhangban. A helyi konzuli együttműködés keretében kellő figyelmet kell fordítani a képvisellel nem rendelkező polgárokra, például azáltal, hogy beszerzik, majd rendszeresen frissítik az illetékes kapcsolattartókra vonatkozó információkat, és azokat megosztják a tagállamok helyi nagykövetségeivel és konzulátusaival, valamint az Unió küldöttségével.
- (19) A helyi konzuli együttműködés keretében – az Unió küldöttségével szoros együttműködésben – szervezett találkozókra rendszeresen információt kell cserélni a képvisellel nem rendelkező polgárokat érintő kérdésekről, úgymint a polgárok biztonságáról, a börtönkörülményekről, a konzuli szolgálat értesítéséről és megkeresésének lehetőségéről, valamint a válsághelyzeti együttműködésről. Ezekben a találkozókban a képvisellel rendelkező tagállamoknak – szükség esetén – meg kell állapodniuk a képvisellel nem rendelkező polgárok hatékony védelméhez szükséges gyakorlati intézkedésekről. Bizonyos esetekben, például ha a képvisellel nem rendelkező polgárok száma csekély, nincs szükség efféle megállapodásra.

⁽¹⁾ A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

- (20) A képvisellel rendelkező, illetve nem rendelkező tagállamok, valamint az Unió küldöttsége közötti feladatmegosztásnak egyértelműnek kell lennie, hiszen ez elengedhetetlen a válsághelyzetekre való felkészültség és a válságkezelés megfelelő színvonalának biztosításához. Ezért a válsághelyzeti készenléti terveket össze kell hangolni, és azoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük a képvisellel nem rendelkező polgárokat is. E célból – a válsághelyzetekre való helyi felkészültség keretében – azoknak a tagállamoknak, amelyek helyben nem rendelkeznek nagykövetséggel vagy konzulátussal, minden rendelkezésükre álló lényegi információt meg kell adniuk az adott ország területén tartózkodó állampolgáraikkal kapcsolatban. Válsághelyzet esetén ezeket az információkat a helyzetnek megfelelően frissíteni kell. A válsághelyzetekre való felkészültséget célzó intézkedésekről tájékoztatni kell az illetékes nagykövetségeket és konzulátusokat, valamint az Unió küldöttségeit, illetve azokat, amennyiben szükséges, be kell vonni azok végrehajtásába. Az ezekkel az intézkedésekkel kapcsolatos információkat hozzáférhetővé kell tenni a képvisellel nem rendelkező polgárok számára. Válsághelyzet esetén a vezető állam vagy a segítségnyújtást koordináló tagállam(ok) hangolja/hangolják össze a képvisellel nem rendelkező polgárok részére nyújtott támogatást és a rendelkezésre álló evakuálási kapacitások felhasználását, a korábban elfogadott terv és a helyszíni fejlemények alapján, megkülönböztetéstől mentesen.
- (21) A konzulátusi személyzet és más válságkezelési szakértők közötti interoperabilitást fejleszteni kell, különösen olyan multidiszciplináris válságkezelő csapatokban való részvételük segítségével, mint amilyenek az EKSZ válságreakálási és operatív koordinációs, valamint válságkezelési struktúráin belül, továbbá az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében működnek ⁽¹⁾.
- (22) Lehetővé kell tenni, hogy az uniós polgári védelmi mechanizmus támogatása, amennyiben szükséges, igényelhető legyen a képvisellel nem rendelkező uniós polgárok konzuli védelméhez. Támogatást például a vezető állam vagy a segítségnyújtást koordináló tagállam(ok) igényelhet(nek).
- (23) Az ezen irányelvben használt „vezető állam” fogalma az adott harmadik országban diplomáciai képvisellel rendelkező azon egy vagy több tagállamra vonatkozik, amely vagy amelyek a képvisellel nem rendelkező polgároknak válsághelyzetekben nyújtandó támogatás koordinálásáért és irányításáért felel vagy felelnek. A vezető állam elve – melyet az uniós iránymutatások ⁽²⁾ állapítanak meg, továbbfejleszthető az uniós joggal, és mindennek előtt ezzel az irányelvvvel összhangban.
- (24) Amennyiben valamely tagállam részére konzuli védelem iránti kérelmet nyújt be egy magát képvisellel nem rendelkező polgárnak valló személy, vagy ha a tagállam tudomást szerez egy ilyen személyről, a rendkívül sürgős eseteket kivéve minden esetben haladéktalanul kapcsolatba kell lépnie a polgár állampolgársága szerinti tagállammal, és tájékoztatnia kell minden lényeges körülményről, még mielőtt bármilyen segítséget nyújtana. Az állampolgárság szerinti tagállamnak haladéktalanul meg kell adnia minden lényeges információt az esettel kapcsolatban. E konzultációnak lehetővé kell tennie, hogy az állampolgárság szerinti tagállam a kérelem, illetve az ügy áthelyezését kérje, hogy saját maga nyújthasson konzuli védelmet. A konzultációnak lehetővé kell tennie továbbá, hogy az érintett tagállamok megosszák egymással a releváns információkat például a célból, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok ne élhessenek vissza a konzuli védelemhez való, az EUMSZ 20. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti jogukkal. Visszaélés esetén az uniós polgárok nem hivatkozhatnak erre az irányelvre.
- (25) A kölcsönös szolidaritás és együttműködés a pénzügyekre is kiterjed. Azok a tagállamok, amelyek pénzügyi segítség formájában nyújtanak konzuli védelmet a saját állampolgáraiknak, csak végső megoldásként teszik ezt, olyan kivételes esetekben, amikor a polgár más módon, úgymint családtagoktól, barátoktól vagy a munkáltatótól érkező áttalálás formájában nem tud pénzeszközhöz jutni. A képvisellel nem rendelkező polgárok részére ugyanolyan feltételek mellett kell pénzügyi segítséget nyújtani, mint a segítséget nyújtó tagállam állampolgárai részére. A képvisellel nem rendelkező polgárt nyilatkozat aláírására kell kötelezni, amely szerint az állampolgársága szerinti tagállam részére visszafizeti a felmerült költségeket, feltéve, hogy a segítséget nyújtó tagállam állampolgárait hasonló helyzetben szintén köteleznék a felmerült költségek saját tagállamuk részére történő visszafizetésére. A későbbiekben aztán a képvisellel nem rendelkező polgárt az állampolgársága szerinti tagállam kötelezheti a felmerült költségek visszafizetésére, beleértve az esetleges konzuli díjak megfizetését is.
- (26) Ennek az irányelvnek biztosítania kell a pénzügyi terhek megosztását és a költségek megtérítését. Amennyiben a képvisellel nem rendelkező polgárnak nyújtott konzuli védelem visszafizetési nyilatkozat aláírásával jár együtt, a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamnak meg kell térítenie a felmerült költségeket a segítséget nyújtó tagállam részére. A segítséget nyújtó tagállam maga dönt arról, hogy kéri-e a felmerült költségek megtérítését. A segítséget nyújtó tagállam és a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodhassanak a költségek adott határidőn belüli megtérítésének részletes szabályairól.
- (27) A képvisellel nem rendelkező polgároknak letartóztatásuk vagy fogva tartásuk esetén nyújtott konzuli védelem a megszokottnál jóval nagyobb utazási költségekkel, szállásköltségekkel vagy fordítási költségekkel járhat a segítséget nyújtó tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságai számára, az adott eset körülményeitől függően. A

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1313/2013/EU határozata (2013. december 17.) az uniós polgári védelmi mechanizmusról (HL L 347., 2013.12.20., 924. o.).

⁽²⁾ A vezető állam elvének konzuli ügyekben történő alkalmazására vonatkozó európai uniós Iránymutatások (HL C 317., 2008.12.12., 6. o.).

képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamot a – segítségnyújtást megelőzően lefolytatandó – konzultációk során tájékoztatni kell az efféle lehetséges költségekről. A segítséget nyújtó tagállamnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamtól az ilyen, megszokottnál jóval nagyobb költségek megtérítését kérje. A polgár állampolgársága szerinti tagállamnak meg kell térítenie a felmerült költségeket a segítséget nyújtó tagállam részére. A segítséget nyújtó tagállam és a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodhassanak a költségek adott határidőn belüli megtérítésének részletes szabályairól. A megkülönböztetésmentesség elvével összhangban a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam nem kérheti polgáraitól azon költségek megtérítését, amelyeket a segítséget nyújtó tagállam állampolgárainak nem kellene visszafizetniük.

- (28) A válsághelyzetek esetére egyszerűsíteni kell a pénzügyi eljárásokat. A válsághelyzetek sajátosságaiból adódóan – amikor is jelentős számú polgár igényeire kell gyorsan reagálni – nem lehet szükséges feltétel a visszafizetési nyilatkozat megléte ahhoz, hogy a segítséget nyújtó tagállam költségtérítést kérjen és kapjon a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam(ok)tól. A képvisellel nem rendelkező polgárok állampolgársága szerinti tagállamoknak meg kell téríteniük a felmerült költségeket a segítséget nyújtó tagállamok részére. A segítséget nyújtó tagállam maga dönt arról, hogy kéri-e és milyen formában a felmerült költségek megtérítését. A segítséget nyújtó tagállam és a képvisellel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy megállapodhassanak a költségek adott határidőn belüli megtérítésének részletes szabályairól. Olyan válsághelyzet esetén, amely jelentős számú uniós polgárt érint vagy érinthetett hátrányosan, és amennyiben a segítséget nyújtó tagállam ezt kéri, a képvisellel nem rendelkező polgárok állampolgársága szerinti tagállamok arányosan is megtéríthetik a költségeket, úgy, hogy a felmerült költségek teljes összegét elosztják a segítségben részesített polgárok számával.
- (29) Ezt az irányelvet három évvel az átültetésére meghatározott határidőt követően felül kell vizsgálni. Különösen azt kell megvizsgálni, hogy szükség van-e a megfelelő tehermegosztást biztosító pénzügyi eljárások módosítására a tagállamok által az irányelv végrehajtásáról és gyakorlati alkalmazásáról nyújtott információk alapján, beleértve a statisztikákat és konkrét ügyeket. A Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyben ki kell térnie arra, hogy az uniós polgárokat megillető konzuli védelemhez való jog gyakorlásának megkönnyítése érdekében szükség van-e kiegészítő intézkedésekre, adott esetben javaslatot téve az irányelv módosítására.
- (30) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályozza a tagállamok által a jelen irányelv alapján végzett személyesadat-feldolgozást.
- (31) Ez az irányelv nem érinti a kedvezőbb nemzeti rendelkezéseket, amennyiben azok összeegyeztethetők ezen irányelvvel.
- (32) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (33) Ezen irányelv célja a Chartában elismert konzuli védelem elősegítése. Ez az irányelv tiszteletben tartja a különösen a Charta által elismert alapvető jogokat és alapelveket, különös tekintettel a megkülönböztetés tilalmának alapelveire, az élethez való jogra és a személyi sérthetlenséghez való jogra, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogra, a gyermekek jogaira, valamint a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogra. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (34) A Chartában rögzített, megkülönböztetés tilalmával összhangban, a tagállamoknak ezt az irányelvet az irányelv kedvezményezettjei közötti bármilyen alapú – úgymint nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő – megkülönböztetéstől mentesen kell végrehajtaniuk.
- (35) A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 95/553/EK határozatot⁽³⁾ hatályon kívül kell helyezni,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽³⁾ A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 95/553/EK határozat (1995. december 19.) az Európai Unió polgárainak diplomáciai és konzuli képviseletek általi védelméről (HL L 314., 1995.12.28., 73. o.).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja az uniós polgárokat – az EUMSZ 20. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint – megillető azon jog gyakorlásának megkönnyítéséhez szükséges koordinációs és együttműködési intézkedéseket, mely szerint olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, jogosultak bármely másik tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai, továbbá figyelembe veszi az Unió küldöttségei által az e jog érvényesítéséhez való hozzájárulás terén játszott szerepet is.

(2) Ez az irányelv nem vonatkozik a tagállamok és harmadik országok közötti konzuli kapcsolatokra.

2. cikk

Általános alapelv

(1) A tagállamok nagykövetségeinek vagy konzulátusainak ugyanolyan feltételek mellett kell konzuli védelmet nyújtaniuk a képvisellel nem rendelkező polgárok számára, mint saját tagállamuk állampolgárai részére.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt az irányelvet az EUMSZ 23. cikkével összhangban alkalmazzák a tiszteletbeli konzulok által nyújtott konzuli védelemre. A tagállamok biztosítják, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok kellő tájékoztatásban részesüljenek erről a döntésről, és arról, hogy a tiszteletbeli konzulok egy adott ügyben milyen hatáskörrel rendelkeznek védelem nyújtására.

3. cikk

Az állampolgárság szerinti tagállam által nyújtott konzuli védelem

A képvisellel nem rendelkező polgárok állampolgársága szerinti tagállam kérheti azon tagállamot, amelytől az adott, képvisellel nem rendelkező polgár konzuli védelmet kér vagy kap, hogy továbbítsa a képvisellel nem rendelkező polgár kérelmét vagy ügyét annak saját állampolgársága szerinti tagállamhoz, hogy a saját állampolgárság szerinti tagállam nemzeti jogának vagy gyakorlatának megfelelően konzuli védelmet tudjon nyújtani. A megkeresett tagállam átadja az ügyet, amint az állampolgárság szerinti tagállam megerősíti, hogy konzuli védelemben részesíti képvisellel nem rendelkező polgárt.

4. cikk

Harmadik országokban képvisellel nem rendelkező polgárok

Ezen irányelv alkalmazásában „képviselettel nem rendelkező polgár” minden olyan polgár, aki olyan tagállamnak az állampolgára, amely a 6. cikkben meghatározottak szerint nem rendelkezik képvisellel valamely harmadik országban.

5. cikk

Harmadik országokban képvisellel nem rendelkező polgárok családtagjai

Azon családtagok számára, akik maguk nem uniós polgárok, és harmadik országban képvisellel nem rendelkező uniós polgár kíséretében tartózkodnak az adott országban, konzuli védelmet kell biztosítani, mégpedig ugyanolyan mértékben és ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogyan a segítséget nyújtó tagállam a saját nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban a saját állampolgárai olyan családtagjainak biztosítana konzuli védelmet, akik maguk nem uniós polgárok.

6. cikk

A képviselet hiánya

Ezen irányelv alkalmazásában valamely tagállam akkor nem rendelkezik képvisellel egy harmadik országban, ha nem rendelkezik állandó jelleggel létrehozott nagykövetséggel vagy konzulátussal, illetve nem rendelkezik olyan nagykövetséggel, konzulátussal vagy tiszteletbeli konzullal, amelynek ténylegesen módjában áll konzuli védelmet nyújtani egy adott esetben.

7. cikk

A konzuli védelem elérhetősége és egyéb megállapodások

(1) A képviselettel nem rendelkező polgárok részére biztosítani kell a jogot arra, hogy védelem iránti kérelemmel forduljanak bármely tagállam nagykövetségéhez vagy konzulátusához.

(2) A 2. cikkben foglaltakat nem érintve a tagállamok állandó jelleggel is képviselhetnek más tagállamokat, a tagállamok nagykövetségei és konzulátusai pedig – szükség esetén – gyakorlati megállapodásokat köthetnek a felelősség megosztására, képviselettel nem rendelkező polgárok részére nyújtandó konzuli védelem biztosítása céljából. A tagállamok értesítik a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) ezekről a megállapodásokról, amelyeket a képviselettel nem rendelkező polgárok részére biztosítandó átláthatóság érdekében az Uniónak és a tagállamoknak közzé kell tenniük.

(3) Azokban az esetekben, amelyekben a (2) bekezdés szerinti gyakorlati megállapodás megkötésére került sor, az a nagykövetség vagy konzulátus, amelytől a képviselettel nem rendelkező polgár konzuli védelmet kér, de amely az adott hatályos megállapodás értelmében nem az illetékesként kijelölt hatóság, köteles gondoskodni a polgár kérelmének az illetékes nagykövetség vagy konzulátus részére történő továbbításáról, kivéve, ha ez veszélyeztetné a konzuli védelem nyújtását, különösen ha az ügy sürgős jellege miatt a megkeresett nagykövetség vagy konzulátus haladéktalan intézkedésére van szükség.

8. cikk

Azonosítás

(1) A konzuli védelemért folyamodó kérelmezőnek útlevél vagy személyazonosító igazolvány felmutatásával kell igazolnia, hogy az Unió polgára.

(2) Ha az uniós polgár nem tud érvényes útlevelet vagy személyazonosító igazolványt felmutatni, akkor állampolgársága bármilyen más módon is igazolható, ideértve szükség esetén az azon tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságaival való egyeztetést, amelynek a kérelmező az állampolgárának jelenti ki magát.

(3) Az 5. cikkben említett családtagok esetében a személyazonosság és a családi kapcsolat megléte bármilyen módon bizonyítható, többek között úgy, hogy a segítséget nyújtó tagállam egyeztet az (1) bekezdésben említett polgár állampolgársága szerinti tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságaival.

9. cikk

A segítségnyújtás típusai

A 2. cikk szerinti konzuli védelem – többek között – az alábbi helyzetekben nyújtandó segítséget foglalhatja magában:

- a) letartóztatás vagy fogva tartás;
- b) bűncselekmény áldozatává válás;
- c) súlyos baleset vagy súlyos betegség;
- d) haláleset;
- e) segítségnyújtás és hazaszállítás vészhelyzet esetén;
- f) ideiglenes úti okmány szükségessége a 96/409/KKBP határozatban foglaltak szerint ⁽¹⁾.

2. FEJEZET

KOORDINÁCIÓS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉSI INTÉZKEDÉSEK

10. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok diplomáciai és konzuli hatóságainak szorosan együtt kell működniük és koordinálniuk kell egymással és az Unióval a képviselettel nem rendelkező polgárok 2. cikk szerinti védelmének biztosítása érdekében.

⁽¹⁾ A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 96/409/KKBP határozat (1996. június 25.) egy ideiglenes útiokmány létrehozásáról (HL L 168., 1996.7.6., 4. o.).

(2) Amennyiben valamely tagállam részére konzuli védelem iránti kérelmet nyújt be egy magát képvisellel nem rendelkező polgárnak valló személy, vagy ha a tagállam tudomására jut, hogy egy képvisellel nem rendelkező polgár – például a 9. cikkben felsorolt – vészhelyzetbe került, a tagállam haladéktalanul konzultál azon tagállam külügyminisztériumával vagy adott esetben illetékes nagykövetségével vagy konzulátusával, amelynek az érintett állampolgárának vallja magát, és azt tájékoztatnia kell minden, rendelkezésére álló lényeges körülményről, többek között az érintett személy személyazonosságáról, a konzuli védelem lehetséges költségeiről, valamint azokról a családtagokról, akiket szintén szükséges lehet konzuli védelemben részesíteni. A rendkívül sürgős eseteket kivéve ezt a konzultációt a segítség nyújtása előtt kell lefolytatni. A segítséget nyújtó tagállam elősegíti továbbá az érintett polgár és a polgár állampolgársága szerinti tagállam hatóságai közötti információcserét.

(3) A polgár állampolgársága szerinti tagállam kérelemre megad a segítséget nyújtó tagállam külügyminisztériumának, illetékes nagykövetségének vagy konzulátusának az érintett ügyvel kapcsolatos minden releváns információt. A polgár állampolgársága szerinti tagállam felelős továbbá azért, hogy szükség esetén felvegye a kapcsolatot a családtagokkal, más érintett személyekkel vagy hatóságokkal.

(4) A tagállamok értesítik az EKSZ-t – annak biztonságos internetes oldalán keresztül – a külügyminisztériumok keretében működő illetékes kapcsolattartó(k)ról.

11. cikk

Az Unió küldöttségeinek szerepe

Az Unió küldöttségeinek szorosan együtt kell működniük és koordinálniuk kell a tagállamok nagykövetségeivel és konzulátusaival annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a helyi és válsághelyzeti együttműködéshez és koordinációhoz, így különösen azáltal, hogy a rendelkezésre álló keretek között logisztikai támogatást nyújtanak, többek között rendelkezésre bocsátanak irodahelyiségeket, szervezeti eszközöket és létesítményeket, például átmeneti szállást biztosítanak a konzuli személyzet és az intervenciók csapatai részére. Az Unió küldöttségeinek és az EKSZ székhelyének elő kell segíteniük továbbá a tagállamok nagykövetségei és konzulátusai közötti, illetve – adott esetben – a helyi hatóságokkal folytatott információcserét. Az Unió küldöttségeinek emellett általános tájékoztatást kell nyújtaniuk arról az igénybe vehető segítségről, amelyre a képvisellel nem rendelkező polgárok jogosultak lehetnek, így különösen adott esetben az elfogadott gyakorlati megállapodásokról.

12. cikk

Helyi együttműködés

A helyi együttműködési ülések alkalmával rendszeres információcserére kerül sor a képvisellel nem rendelkező polgárokkal kapcsolatos ügyekről. A tagállamok – szükség esetén – ezeken az üléseken gyakorlati megállapodásokat fogadnak el a 7. cikkben említettek szerint annak biztosítása érdekében, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok tényleges védelemben részesüljenek az érintett harmadik országban. Hacsak a tagállamok másként nem állapodnak meg, az elnöki tisztséget valamely tagállam képviselőjének kell betöltenie, az Unió küldöttségével szoros együttműködésben.

13. cikk

Válsághelyzeti készültség és együttműködés

(1) A helyi vészhelyzeti terveknek ki kell terjedniük a képvisellel nem rendelkező polgárokra is. Egy adott harmadik országban képvisellel rendelkező tagállamoknak koordinálniuk kell vészhelyzeti terveiket egymás között és az Unió küldöttségével annak biztosítása érdekében, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárok válsághelyzet esetén megkapjanak minden szükséges segítséget. Az illetékes nagykövetségeket és konzulátusokat megfelelően tájékoztatni kell a válsághelyzeti készültségi intézkedésekről, és adott esetben azokba be kell őket vonni.

(2) Válsághelyzet esetén az Unió és a tagállamok szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a képvisellel nem rendelkező polgárokat hatékonyan segíthessék. Lehetőség szerint kellő időben tájékoztatják egymást a rendelkezésre álló evakuálási kapacitásokról. Kérésükre a tagállamok a meglévő, uniós szintű intervenciók csapataiktól, így többek között – különösen a képvisellel nem rendelkező tagállamokból érkező – konzulátusi szakértőktől is kaphatnak segítséget.

(3) A vezető állam vagy a segítségnyújtást koordináló tagállam(ok) feladata koordinálni a képvisellel nem rendelkező polgárok részére nyújtott minden segítséget, mégpedig a többi érintett tagállam, az Unió küldöttsége és az EKSZ-székhely támogatásával. A tagállamok minden releváns információt átadnak a vezető államnak vagy a segítségnyújtást koordináló tagállam(ok)nak a válsághelyzetben lévő, képvisellel nem rendelkező polgáraikról.

(4) A vezető állam vagy a képviselettel nem rendelkező polgárok támogatását koordináló tagállam(ok) adott esetben igénybe veheti(k) olyan eszközök támogatását, mint az EKSZ válságkezelési struktúrái és az uniós polgári védelmi mechanizmus.

3. FEJEZET

PÉNZÜGYI ELJÁRÁSOK

14. cikk

Általános szabályok

(1) A képviselettel nem rendelkező polgárnak vállalnia kell, hogy visszafizeti az állampolgársága szerinti tagállam részére a konzuli védelem költségét, mégpedig ugyanolyan feltételek mellett, mint a segítséget nyújtó tagállam állampolgárai, az I. mellékletben foglalt formanyomtatvány felhasználásával. A képviselettel nem rendelkező polgárokat csak azon költségek visszafizetésének a vállalására lehet kötelezni, amely költségeket a segítséget nyújtó tagállam állampolgárainak ugyanolyan feltételek mellett viselniük kellene.

(2) A segítséget nyújtó tagállam kérheti az (1) bekezdésben említett költségek megtérítését a képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamtól, a II. mellékletben foglalt formanyomtatvány felhasználásával. A képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam ezeket a költségeket ésszerű határidőn, de legfeljebb tizenkét hónapon belül megtéríti. A képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam kérheti az érintett, képviselettel nem rendelkező polgártól ezen költségek megtérítését.

(3) Amennyiben a képviselettel nem rendelkező polgárok részére letartóztatás vagy fogva tartás esetén nyújtott konzuli védelem szokatlanul magas – de alapvető fontosságú és indokolt – költségekkel jár a diplomáciai vagy konzuli hatóságok részéről felmerülő utazási, szállás- és fordítási költségek miatt, a segítséget nyújtó tagállam kérheti ezen költségek megtérítését a képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamtól, amely azokat ésszerű határidőn, de legfeljebb tizenkét hónapon belül megtéríti.

15. cikk

Válsághelyzetben követendő egyszerűsített eljárás

(1) Válsághelyzetek esetén a segítséget nyújtó tagállam a képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam külügyminisztériumához nyújtja be a képviselettel nem rendelkező polgár részére nyújtott valamennyi segítség költségének megtérítése iránti kérelmeket. A segítséget nyújtó tagállam akkor is igényelheti a költségek megtérítését, ha a képviselettel nem rendelkező polgár nem írt alá a 14. cikk (1) bekezdésében említett, visszafizetésről szóló kötelezettségvállalási nyilatkozatot. Ez nem zárja ki, hogy a polgár állampolgársága szerinti tagállam a vonatkozó nemzeti szabályok alapján az érintett, képviselettel nem rendelkező polgártól a költségek visszafizetését kérje.

(2) A segítséget nyújtó tagállam kérheti a képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállamtól, hogy arányosan térítse meg ezeket a költségeket, mégpedig a ténylegesen felmerült költségek teljes összegét elosztva a segítségben részesített polgárok számával.

(3) Ha a segítséget nyújtó tagállam pénzügyi támogatást kapott az uniós polgári védelmi mechanizmustól, a képviselettel nem rendelkező polgár állampolgársága szerinti tagállam hozzájárulását az uniós hozzájárulás összegének levonása után kell meghatározni.

4. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Kedvezőbb bánásmód

A tagállamok az ezen irányelvben foglaltaknál kedvezőbb rendelkezéseket vezethetnek be vagy tarthatnak fenn, amennyiben azok összeegyeztethetők ezzel az irányelvvel.

17. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. május 1-jéig megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 95/553/EK határozat 2018. május 1-jével hatályát veszti.

19. cikk

Jelentéstétel, értékelés és felülvizsgálat

(1) A tagállamok megadnak a Bizottság részére az ezen irányelv végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatos minden releváns információt. A kézhez kapott információk alapján a Bizottság 2021. május 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról és alkalmazásáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben a Bizottság értékeli az irányelv működésének módját és megvizsgálja, hogy szükség van-e további intézkedésekre, többek között – adott esetben – az ezen irányelv annak érdekében történő kiigazítását célzó módosításokra, hogy az még nagyobb mértékben megkönnyítse a polgárok konzuli védelemhez való jogának gyakorlását.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2015. április 20-án.

a Tanács részéről
az elnök
F. MOGHERINI

I. MELLÉKLET

A. Közös formanyomtatvány a konzuli védelem költségeinek visszafizetésére vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozathoz pénzügyi segítségnyújtás esetében

KÖZÖS FORMANYOMTATVÁNY A KONZULI VÉDELEM KÖLTSÉGEINEK VISSZAFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI NYILATKOZATHOZ

(PÉNZÜGYI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS) – (az (EU) 2015/637 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése)

Alulírott (teljes név, nyomtatott nagybetűkkel)

.....
 a-ban/-ben kibocsátott számú útlevél
 birtokosa elismerem, hogy nagykövetségétől/konzulátusától
 átvettem -ban/-ben
 összeget előleg címén
 a következő célra:

..... (beleértve a vonatkozó díjakat is)

és/vagy vállalom és ígérem, hogy arra vonatkozó kérés esetén visszafizetem [az állampolgárság szerinti tagállam]

..... külügyminisztériumának/kormányának,

az említett tagállam nemzeti jogának megfelelően, a szóban forgó összeggel egyenértékű vagy a felmerült költségekkel egyenértékű, a bankszámlámra átutalt vagy részemre előleg címén átadott, és az engem kísérő családtagom/családtagjaim tekintetében felmerült költségeket is magában foglaló összeget (pénznem megnevezése) pénznemben,

az előleg vagy a költségek kifizetésének napján érvényes átváltási árfolyam alapján.

Lakcímem (*) (nyomtatott nagybetűkkel) (ország)

DÁTUM: ALÁÍRÁS:

(*) Ha nincs állandó lakcíme, kérjük tüntesse fel levelezési címét.

B. Közös formanyomtatvány a konzuli védelem költségeinek visszafizetésére vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozathoz hazaszállítás esetében

KÖZÖS FORMANYOMTATVÁNY A KONZULI VÉDELEM KÖLTSÉGEINEK VISSZAFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI NYILATKOZATHOZ

(HAZASZÁLLÍTÁS) – (az (EU) 2015/637 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése)

Alulírott (teljes név, nyomtatott nagybetűkkel)

.....
 születési hely (város) (ország)

születés ideje

a-ban/-ben-án/-én

kibocsátott számú útlevél, valamint a(z)

számú személyazonosító igazolvány birtokosa, társadalom-biztosítási szám és illetékes hatóság (szükség esetén):

vállalom, hogy kérésre visszafizetem kormányának,

az említett tagállam nemzeti jogának megfelelően, . kormányának konzuli tisztviselője által ..-ban/-ben a bankszámlámra átutalt vagy részemre előleg címén átadott valamennyi költség egyenértékét,

mely azon költségek fedezésére szolgált vagy azzal volt kapcsolatos, hogy engem és engem kísérő családtagjaimat -ba/-be hazaszállítsanak, továbbá hogy az összes, a hazaszállítással kapcsolatos, megfelelő konzuli díjat megfizetem.

Az összeg a következőket foglalja magában:

i. (*) viteldíjak

létfenntartási költségek

egyéb költségek

az általam kifizetett hozzájárulás LEVONÁSÁVAL

KONZULI DÍJAK:

Hazaszállítási díj

Jelenléti díj

Útlevel/vészhelyzeti díj

(...óra, .../óra)

ii. (*) A bankszámlámon lévő minden olyan összeg, amely saját magam és az engem kísérő családtagjaim hazaszállítására szolgál vagy azzal kapcsolatos, és amely ezen visszafizetésre vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozat aláírásának pillanatában még nem határozható meg.

Lakcímem (**) (nyomtatott nagybetűkkel) (ország)

.....

.....

.....

DÁTUM ALÁÍRÁS

(*) A nem kívánt rész törlendő: A konzulátusi tisztviselő és a kérelmező a lap szélén kézjegyével lásson el minden törlést.

(**) Ha nincs állandó lakcíme, kérjük tüntesse fel levelezési címét.

II. MELLÉKLET

Formanyomtatvány a költségek megtérítése iránti kérelemhez

A KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSE IRÁNTI KÉRELEM (az (EU) 2015/637 irányelv 14. cikkének (2) és (3) bekezdése)

1. A kérelmező tagállam nagykövetsége vagy konzulátusa
2. A segítségben részesített polgár állampolgársága szerinti tagállam illetékes nagykövetsége vagy konzulátusa vagy külügyminisztériuma
3. Az esemény megnevezése
(idő, hely)
4. A segítségben részesített polgár(ok) adatai (külön csatolandó)

Teljes név	Születési hely és idő	Úti okmány megnevezése és száma	Igénybe vett segítség típusa	Költségek
------------	-----------------------	---------------------------------	------------------------------	-----------

5. Összköltség
 6. Bankszámlaszám a költségek megtérítéséhez
 7. Melléklet: visszafizetésről szóló kötelezettségvállalási nyilatkozat (szükség szerint)
-